

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

10 grudnia Nr. 23. Rok 1931.

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

178.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1931 r.

o stanowisku wojewodów i starostów jako przedstawicieli Rządu.

(przedruk z Dz. Ustaw R. P. Nr. 66, poz. 546).

Na podstawie art. 9, 14, 65, 66, 77, 86, 125 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Wojewodowie, Komisarz Rządu m. st. Warszawy, starostowie powiatowi oraz starostowie grodzcy miast: Białegostoku, Częstochowy, Lublina, Łodzi, Sosnowca, Wilna, Bydgoszczy, Inowrocławia, Gniezna, Grudziądza i Torunia względnie właściwi starostowie powiatowi pełniący funkcje starostów grodzkich, są na obszarze ich okręgów administracyjnych przedstawicielami Rządu i z tego tytułu sprawują funkcje przekazane im rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), niniejszem rozporządzeniem, oraz innemi przepisami prawnemi, lub specjalnie zlecone przez Rząd.

§ 2. Uprawnienia o których mowa w § 1 są uprawnieniami przywiązanemi ściśle do stanowiska i przysługują osobiście wojewodom, Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy i starostom — względnie urzędnikom, którzy pełnią te funkcje.

Za urzędników pełniących funkcje wojewody (Komisarza Rządu, starosty) należy uważać:

a) wicewojewodę (wicekomisarza Rządu, zastępcę starosty), w wypadkach gdy wojewoda (Ko-

misarz Rządu, starosta) nie pełni obowiązków służbowych,

b) urzędnika, któremu pełnienie obowiązków wojewody (Komisarza Rządu, starosty) zostało czasowo poruczone.

§ 3. Wicewojewoda (wicekomisarz Rządu) wchodzi w uprawnienie wojewody (Komisarza Rządu) stosownie do pktu a) § 2 w razie, gdy wojewoda (Komisarz Rządu):

a) znajduje się poza terenem województwa (m. st. Warszawy),

b) nie pełni obowiązków z powodu urlopu lub choroby.

Jeżeli wojewoda opuszcza miejsce, w którem znajduje się siedziba województwa, nie opuszczając jednak terenu województwa i nie przestając pełnić obowiązków urzędowych, wicewojewoda zastępuje go służbowo w kierownictwie urzędem wojewódzkim, nie wchodzi jednak w jego uprawnienia jako przedstawiciel Rządu.

Analogiczne postanowienia odnoszą się w granicach powiatu do zastępcy starosty, wyznaczonego przez wojewodę.

W wypadku, gdy wicewojewoda (wicekomisarz Rządu, zastępca starosty) nie może pełnić powyższych obowiązków, przechodzą one na urzędników, którzy ich w myśl obowiązujących przepisów zastępują.

Rozdział I.

Funkcje reprezentacyjne.

§ 4. Urzędnicy, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia mają z wyjątkami niżej określonemi, obowiązek i prawo wyłącznego reprezentowania Rządu przy uroczystych wystąpieniach, w szczególności w obchodach świąt państwowych i narodowych, uroczystych świąt religijnych i innych uroczystościach o charakterze ogólnym, jako też w innych stosunkach oficjalnych.

Prezydenta Rzeczypospolitej reprezentują oni na podstawie osobnego upoważnienia.

Prezes Rady Ministrów wydaje przepisy szczegółowe normujące postępowanie i etykietę podczas uroczystych obchodów i w innych stosunkach oficjalnych.

Ministrowie: Spraw Wewnętrznych i Wojskowych określają sposób reprezentowania Rządu przez wojewodów, Komisarza Rządu i starostów na uroczystościach odbywających się z udziałem oddziałów wojskowych oraz oddziałów przysposobienia wojskowego.

§ 5. Prezes Rady Ministrów lub zastępujący go Minister mają z urzędu uprawnienia reprezentantów Rządu na całym obszarze Rzeczypospolitej, ilekroć występują w charakterze urzędowym.

Jeżeli w uroczystości lub w innem wystąpieniu oficjalnem (§ 4 ust. 1) nie bierze udziału Prezes Rady Ministrów lub zastępujący go minister, lecz inny minister, przysługują mu z urzędu uprawnienia reprezentanta Rządu, o ile występuje w charakterze urzędowym.

Między kilku ministrami równocześnie obecnymi, uprawnienia reprezentacyjne dzieli się stosownie do porozumienia albo zarządzenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra go zastępującego.

Nadto reprezentantem Rządu może być na podstawie specjalnego upoważnienia Prezesa Rady Ministrów lub zastępującego go ministra:

a) na uroczystościach, odbywających się na terenie województwa urzędnik władz centralnych co najmniej w czwartym stopniu służbowym,

b) na uroczystościach odbywających się na terenie powiatu, o ile nie bierze w nich udziału wojewoda — urzędnik co najmniej w szóstym stopniu służbowym.

§ 6. Jeżeli w uroczystości, odbywającej się na terenie województwa, bierze udział jedna z osób wymienionych w § 5 ust. 1, 2 i ust. 3 lit. a), wówczas osobie tej służy pierwszeństwo reprezentowania Rządu.

To samo ma zastosowanie do uroczystości odbywającej się na terenie powiatu, z tą różnicą, że o ile w uroczystości nie bierze udziału wojewoda, wówczas pierwszeństwo reprezentowania Rządu służy również osobom wymienionym w § 5 ust. 3 lit b).

Obecność innych osób urzędowych niewymienionych w § 5, nie odbiera wojewodzie (Komisarzowi Rządu) lub staroście prawa pierwszeństwa do reprezentowania Rządu.

§ 7. Urzędnik władzy centralnej wizytujący (lustrujący) władze administracji ogólnej, lub urzędnik władzy II-ej instancji wizytujący władze powiatowe nie ma z tego tytułu charakteru reprezentanta Rządu i odnośny kierownik władzy administracji ogólnej, podlegając merytorycznie zarządzeniom wydanym przez tego urzędnika w granicach jego uprawnień, nie traci na czas jego obecności przysługującego mu prawa pierwszeństwa reprezentowania Rządu.

§ 8. Przepisy zawarte w §§ 4 — 7 odnoszą się do wystąpień uroczystych o charakterze ogólnym.

W uroczystościach specjalnych, związanych z zadaniami poszczególnych działów zarządu państwowego (np. poświęcenie szkoły, sądu, otwarcie mostu, święto górnicze i t. p.), reprezentuje Rząd z urzędu właściwy minister, który może delegować urzędnika (sędziego, prokuratora), zawiadamiając równocześnie o delegacji właściwego wojewodę (Komisarza Rządu) względnie, jeśli chodzi o uroczystości na obszarze powiatu, starostę.

Rozdział II.

Uzgadnianie działalności całej administracji państwowej ze stanowiska ogólnej polityki Rządu.

§ 9. Urzędnicy, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia mają, z ograniczeniami wynikającemi z art 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), obowiązek i prawo uzgadniania działalności całej administracji państwowej w ich okręgu administracyjnym w myśl zasadniczej linii działalności Rządu.

W tym celu urzędnicy ci mają obowiązek i prawo:

a) informować się u wszystkich władz, urzędów, organów i zakładów państwowych co do zasad, jakiemi one w działalności swojej zamierzają się kierować,

b) komunikować im swoje zapatrywania pod tym względem,

c) zapraszać naczelników władz i urzędów — niezależnie od zebrań perjodycznych (§ 22) — na specjalne konferencje, celem ustalenia zasadniczych linij działalności;

d) w razie wątpliwości lub niemożności uzgodnienia, komunikować się w tych sprawach bezpośrednio z właściwymi ministrami celem spowodowania wydania przez nich wiążących dyrektyw.

Uprawnienia wojewodów (Komisarza Rządu), o których mowa w niniejszym paragrafie, odnoszą się do władz i urzędów, podlegających bezpośrednio władzom centralnym — a za ich pośrednictwem do władz i urzędów niższych instancyj.

Uprawnienia starostów odnoszą się tylko do władz, urzędów i zakładów mających siedzibę na obszarze powiatu, a niepodlegających bezpośrednio władzom centralnym. Uprawnienie, o którem mowa w punkcie d) starostom nie przysługuje; w takim wypadku starostowie przedkładają sprawę właściwemu wojewodzie.

§ 10. Naczelnicy wszystkich władz i urzędów państwowych podlegających bezpośrednio władzom centralnym z ograniczeniami wynikającemi z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i art. 1 ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 124) są obowiązani uzgadniać z wojewodą (Komisarzem Rządu):

a) projekty swoich zarządzeń natury ogólnej;

b) projekty takich zarządzeń, które mają szczególne znaczenie dla polityki Rządu na obszarze województwa.

Za zarządzenia natury ogólnej należy uważać:

1) zarządzenia, które obowiązują całą ludność województwa, ludność pewnego zwartego terytorjum albo pewną grupę ludności (gospodarczą, zawodową, wyznaniową i t. p.);

2) zarządzenia, które nakładają obowiązki na władze administracji ogólnej, na władze i organa samorządowe oraz na organa policji państwowej;

3) zarządzenia, które zmieniają organizację władz i urzędów na terenie województwa, albo postępowanie tych urzędów w sposób dotyczący bezpośrednio interesów ludności województwa.

Zarządzeniami natury ogólnej w rozumieniu niniejszego paragrafu nie są zarządzenia poszczególnych urzędów oparte wyłącznie na podstawie zawodowej wiedzy fachowej.

Za zarządzenia, które mają szczególne znaczenie dla polityki Rządu na obszarze województwa, należy uważać między innemi:

1) zarządzenia do organów podwładnych, ustalające zasadniczy program i ogólne dyrektywy ich działalności;

2) zarządzenia, które dotyczą ogólnych zagadnień politycznych, wyznaniowych lub narodowościowych;

3) ważniejsze zarządzenia, mające znaczenie ze stanowiska interesów gospodarczych ludności, zwłaszcza dotyczące samorządu terytorjalnego, aprowizacji ludności, zasad rozkładu ciężarów i świadczeń gospodarczych, względnie udzielania ulg i specjalnej pomocy ludności.

W razie wątpliwości wynikających z konkretnych wypadków co do zastosowania przepisów niniejszego paragrafu decyduje właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 11. Projekty zarządzeń, o których mowa w § 10, mogą być uzgadniane z wojewodą (Komisarzem Rządu) przez zgłoszenie projektu na piśmie, lub też w drodze bezpośredniego porozumienia się naczelnika danej władzy z wojewodą (Komisarzem Rządu).

Brak odpowiedzi wojewody (Komisarza Rządu) w ciągu dni siedmiu na projekt zgłoszony na piśmie może być uważany jako niepodniesienie zastrzeżeń.

Władze i urzędy, których okręgi obejmują dwa lub więcej województw (m. st. Warszawę), uzgadniają swoje zarządzenia, o których mowa w § 10 z reguły z tymi wojewodami (Komisarzem Rządu), którzy są w danej sprawie zainteresowani. W wypadku niecierpiącym zwłoki uzgodnienie następuje z tym wojewodą (Komisarzem Rządu), w którego okręgu znajduje się siedziba urzędowa danej władzy, przyczem inni zainteresowani wojewodowie zostają równocześnie o projektowanem zarządzeniu zawiadomieni.

§ 12. Postanowienia § 10 i 11 dotyczą wyłącznie zarządzeń władz i urzędów podlegających bezpośrednio władzom centralnym. Jako zarządzenia własne tych władz należy rozumieć zarządzenia wydane z ich własnej inicjatywy oraz w granicach ich zakresu działania.

Pod postanowienia § 10 nie podpadają zatem takie zarządzenia władz wymienionych w ustępie poprzednim, które one wydają jako zarządzenia wykonawcze bądź na podstawie ogólnego zarządzenia właściwej władzy naczelnej (centralnej), bądź w wykonaniu osobnego specjalnego polecenia otrzymanego od właściwego ministra.

§ 13. W sprawach, o których mowa w § 10, 11 i 12 wojewoda (Komisarz Rządu) ma prawo występować wobec właściwej władzy podległej bezpośrednio władzy centralnej z inicjatywą wydania przez nią zarządzenia.

Inicjatywa może być podana do wiadomości w drodze bezpośredniego porozumienia się z odnośnym naczelnikiem władzy lub też na piśmie.

W razie wystąpienia wojewody (Komisarza Rządu) z inicjatywą na piśmie naczelnik właściwej władzy obowiązany jest w terminie siedmiodniowym zawiadomić wojewodę (Komisarza Rządu) o zajętem stanowisku.

Dalsze postępowanie określają przepisy ustępu trzeciego art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rze-

czypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 14. W wypadkach żądania wyjaśnień (art. 12 w związku z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) od naczelników władz, urzędów i zakładów państwowych, położonych na obszarze województwa, wojewoda (Komisarz Rządu) zwraca się bezpośrednio do naczelnika danej instytucji.

Naczelnik władzy, urzędu czy zakładu obowiązany jest udzielić żądanych wyjaśnień, przedstawiając stan sprawy będący przedmiotem zapytania, a na żądanie udzielić również do przejrzenia potrzebnych dokumentów i dowodów, o ile specjalne postanowienia ustawowe nie uwalniają go od tego obowiązku, lub o ile to nie będzie przeszkodą w normalnym biegu urzędowania; w tym ostatnim wypadku naczelnik właściwej władzy uzgodni z wojewodą termin, w jakim odnośnych dokumentów i dowodów wojewodzie do przejrzenia udzieli.

Na żądanie wyjaśnień wyrażone pisemnie, naczelnik właściwej władzy (urzędu, zakładu) obowiązany jest odpowiedzieć w ciągu dni siedmiu.

Wojewoda (Komisarz Rządu) zwraca się w sprawach, o których mowa w niniejszym paragrafie tylko do władz i urzędów podlegających bezpośrednio władzom centralnym.

§ 15. W przewidzianych w ust. 2 art. 12 w związku z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) — i z uwzględnieniem art. 1 ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 124) wypadkach, w których wojewoda (Komisarz Rządu) dokonywa osobistego wglądu w tok spraw danych instytucyj, naczelnicy tych instytucyj obowiązani są bezzwłocznie umożliwić mu to w zakresie, w jakim wojewoda (Komisarz Rządu) uzna to za potrzebne.

O każdem skorzystaniu z uprawnień, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, wojewoda (Komisarz Rządu) zawiadamia niezwłocznie właściwego Ministra, załączając uzasadnienie swego zarządzenia i sprawozdanie o wynikach wglądu.

Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy nie przysługują w żadnym wypadku w stosunku do władz i urzędów centralnych uprawnienia, o których mowa w §§ 14 i 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 16. Wszystkie podlegające bezpośrednio władzom centralnym władze i urzędy, z którymi współdziałają kolegjalne organa administracyjne (rady, komisje, komitety i t. p.), z wyjątkami wynikającemi z art. 14 ustęp czwarty, 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i z uwzględnieniem art. 1 ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 124) obowiązane są podawać zawczasu do wiadomości wojewody terminy posiedzeń tych organów i projektowany porządek obrad. Wojewoda jest uprawniony w wypadkach, w których zamierza osobiście wziąć udział w posiedzeniu, zgłosić żądanie wstawienia na porządek dzienny obrad pewnych spraw o znaczeniu ogólnem.

Sposób i formę zawiadomień wynikających z niniejszego paragrafu ustala wojewoda w porozumieniu z przewodniczącym odnośnego kolegjum.

§ 17. W razie objęcia przez wojewodę przewodnictwa obrad, przewodniczący organu kolegjalnego ustępuje mu wszystkie swoje prawa i obowiązki, biorąc nadal udział w posiedzeniu w charakterze członka kolegjum, o ile nim jest według obowiązujących w tym względzie przepisów — w przeciwnym razie tylko z głosem doradczym.

Jeżeli organ kolegjalny obraduje nad zagadnieniami dotyczącemi terytorjum kilku województw, to w obradach takiego organu mogą wziąć udział wszyscy właściwi wojewodowie. Prawo objęcia przewodnictwa służy w takim wypadku wojewodzie tego województwa, na którego obszarze ma miejsce posiedzenie organu kolegjalnego. Prawo to wojewoda miejscowy ustąpić może wojewodzie bezpośrednio zainteresowanemu w toczących się obradach kolegjum; wojewoda, o ile nie obejmuje przewodnictwa obrad, uczestniczy w zebraniu z głosem doradczym.

Postanowienia §§ 16 i 17 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu i do obszaru m. st. Warszawy.

§ 18. Wojewoda za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych może przekazywać do odwołania poszczególnym starostom wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia analogiczne uprawnienia jak omówione w §§ 10 — 17 z wyjątkiem ustępu drugiego § 14 i z wyjątkiem § 15, bądź w części, bądź w całości i tylko w odniesieniu do równorzędnych władz, urzędów i zakładów (kolegjalnych ciał administracyjnych), niepodlegających bezpośrednio władzom centralnym, a posiadających siedzibę na obszarze danego powiatu i w upoważnieniu wojewody szczegółowo wymienionych.

W wypadku takiego przekazania uprawnień, o którem wojewoda obowiązany jest bezzwłocznie powiadomić zainteresowanych naczelników władz podlegających bezpośrednio władzom centralnym, starosta wchodzi w prawa i obowiązki wojewody określone w §§ 10 — 17 z wyjątkiem ustępu drugiego § 14 i z wyjątkiem § 15, w granicach udzielonych mu przez wojewodę pełnomocnictw, właściwi naczelnicy instytucyj nie podlegających bezpośrednio władzom centralnym we wszelkie obowiązki określone w tych paragrafach dla naczelników władz i urzędów, którzy bezpośrednio władzom centralnym podlegają, a wojewoda i naczelnicy instytucyj podlegających bezpośrednio władzom centralnym — w uprawnienia władz centralnych.

§ 19. Za zarządzenia, których dotyczy przepis art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) uważa się, o ile Rada Ministrów w uchwale swojej inaczej nie postanowi, zarządzenia władz centralnych względnie władz bezpośrednio im podległych o charakterze określonym w § 10 niniejszego rozporządzenia. Wojewoda może stosownie do uznanej prze-

zeń potrzeby powyższy zakres swoich uprawnień ograniczyć zarówno do niektórych kategoryj tych zarządzeń, jak do niektórych części województwa, jak wreszcie co do czasu trwania tych uprawnień (na czas przezeń określony lub do odwołania), zawiadamiając o tem równocześnie zainteresowane władze i urzędy.

W wypadku powzięcia przez Radę Ministrów uchwały na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), żadne zarządzenie, o którem mowa w ustępie pierwszym, nie może być wprowadzone w życie na obszarze województwa bez wiedzy wojewody.

W tym celu:

a) władze naczelne (centralne) tego rodzaju zarządzenia wydawane władzom i urzędom im podległym komunikują równocześnie w odpisie wojewodzie;

b) naczelnicy władz i urzędów podlegających bezpośrednio władzom centralnym, obowiązani są komunikować wojewodzie (Komisarzowi Rządu) treść swoich własnych zarządzeń w trybie i zakresie uzgodnionym z wojewodą.

§ 20. Jeżeli wojewoda w ciągu trzech dni od otrzymania zawiadomienia o zarządzeniach władz centralnych, bądź bezpośrednio im podległych (§ 19 pkt. a) i b) nie zażąda wstrzymania ich wykonania, zarządzenia mogą być wprowadzone w życie; w sprawach nie cierpiących zwłoki, na co właściwe władze w każdym poszczególnym wypadku zwrócą uwagę wojewody, winien wojewoda zająć bezzwłocznie stanowisko.

Żądanie wstrzymania wykonania zarządzeń władzy centralnej wojewoda komunikuje tej władzy, zawiadamiając o tem równocześnie właściwą władzę lokalną, która do czasu wydania ostatecznej decyzji przez władzę centralną obowiązaną jest nie wprowadzać w życie zarządzenia.

Żądanie wstrzymania wykonania zarządzenia własnego władzy podlegającej bezpośrednio władzy centralnej, wojewoda komunikuje bezpośrednio naczelnikowi tej władzy, który obowiązany jest bezzwłocznie wstrzymać wykonanie zakwestjonowanego zarządzenia.

O ile nie dojdzie do uzgodnienia poglądów między wojewodą a właściwym naczelnikiem władzy, przedkładają oni w tym względzie sprawozdania właściwemu ministrowi, który decyduje ostatecznie.

§ 21. Odnośnie do zarządzeń, które w chwili, kiedy Rada Ministrów udzieli poszczególnym wojewodom upoważnienia przewidzianego w art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) są już wprowadzone w życie, wojewoda może zażądać całkowitego lub częściowego wstrzymania dalszego ich wykonywania.

Żądanie to skierowuje wojewoda do naczelnika właściwej władzy lokalnej, który zależnie od tego, czy chodzi o jego własne zarządzenie, czy zarządzenie władzy centralnej, bądź uzgadnia sprawę bezpośrednio z wojewodą, bądź przedkłada do decyzji właściwemu ministrowi.

W obu wypadkach ma on jednak obowiązek wskutek żądania wojewody wstrzymać wykonanie zarządzenia.

§ 22. Regulamin zebrań perjodycznych naczelników władz i urzędów państwowych podlegających bezpośrednio władzom centralnym (art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) powinien opierać się na następujących zasadach:

1) zebrania perjodyczne mają na celu koordynowanie działalności wszystkich władz i urzędów państwowych, działających na terenie województwa w sprawach, które wymagają jednolitego postępowania;

2) przedmiotem obrad zebrań perjodycznych może być w szczególności omawianie zadań administracji państwowej i samorządowej na obszarze województwa, wzajemne informowanie się urzędów o ich działalności i zamierzeniach na przyszłość, uzgadnianie stanowiska w sprawach interesujących kilka władz lub urzędów, usuwanie rozbieżności zarządzeń i postępowania władz drugiej i pierwszej instancji oraz ustalanie zasad postępowania na podstawie poczynionych spostrzeżeń, rozpatrywanie wątpliwości kompetencyjnych, wprowadzanie ułatwień i uproszczeń we wzajemnych stosunkach, ujmowanie wynikających z potrzeb lokalnych wniosków do władz centralnych i rozpatrywanie wszelkich innych spraw z zakresu administracji, poddanych zebraniu do rozważenia przez wojewodę;

3) sprawy osobowe, a w szczególności sprawy o których mowa w art. 11, 16, 17 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) nie mogą być przedmiotem obrad zebrań perjodycznych;

4) zebranie zwołuje wojewoda; zasadniczo zebrania odbywają się dwa razy do roku w pierwszym i trzecim kwartale; wojewoda może zwołać nadzwyczajne zebranie z własnej inicjatywy lub na wniosek osób uprawnionych do udziału w zebraniach;

5) porządek dzienny zebrań ustala wojewoda; członkowie zebrań zgłaszają swoje wnioski co do porządku dziennego na ręce wojewody; wojewoda zawiadamia osoby uprawnione do udziału w zebraniach o terminie obrad i o porządku dziennym; na wniosek lub za zgodą uczestników zebrań wojewoda może wprowadzać na zebranie perjodyczne dla udzielenia zebranym informacyj osoby nieuprawnione do stałego w nich udziału;

6) zebraniom przewodniczy wojewoda; obrady zebrań są poufne; na zebraniach nie zapadają formalne uchwały, wyniki obrad ujmuje się w formie oświadczeń uczestników, bądź w formie uzgodnionych zapatrywań i wytycznych postępowania, bądź wreszcie w formie uzgodnionych wniosków do władz centralnych; obrady zebrań są protokółowane przez wyznaczonego urzędnika urzędu wojewódzkiego; oryginały protokółów przechowuje się w Urzędzie Wojewódzkim, odpisy protokółów przesyła wojewoda wszystkim członkom zebrań;

7) przedkładanie władzom centralnym wniosków wynikających z obrad zebrań perjodycznych należy do właściwego naczelnika władzy lub urzędu.

Postanowienia niniejszego paragrafu odnoszą się z odpowiedniemi zmianami do powiatowych zebrań perjodycznych.

§ 23. W wojewódzkich zebraniach perjodycznych biorą udział na zaproszenie wojewody, wyliczeni w załączniku Nr. 1 naczelnicy władz, urzędów i instytucyj państwowych; prezesi sądów i prokuratorzy w razie niemożności wzięcia osobistego udziału w powyższych zebraniach delegują sędziów i prokuratorów urzędujących w miejscu siedziby wojewody.

Analogicznie w zebraniach powiatowych mają obowiązek brać udział osoby wyliczone w zał. Nr. 2 zaproszone przez starostę.

Jeżeli na obszar województwa (powiatu) rozciąga się działalność więcej niż jednego naczelnika takiej samej władzy lub urzędu — to do udziału w zebraniach perjodycznych uprawnieni są wszyscy naczelnicy. Jeżeli zaś działalność naczelnika władzy lub urzędu rozciąga się na teren więcej niż jednego województwa (powiatu), to naczelnik taki uprawniony jest do udziału w zebraniach perjodycznych wszystkich tych województw (powiatów), których teren wchodzi w zakres jego działania.

Przepisy § 19 do 23 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Rozdział III.

Nadzór nad sprawami osobowemi funkcjonarjuszów państwowych.

§ 24. Opinji wojewody o osobach, które mają być przyjęte do służby państwowej na podstawie przepisów ustawy o państwowej służbie cywilnej (art. 15 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zasięga władza centralna względnie lokalna, od której zależy przyjęcie funkcjonarjusza na służbę w drodze zgłoszenia wojewodzie danych o kandydacie na piśmie (wzór zał. Nr. 3).

Wojewoda obowiązany jest udzielić odpowiedzi w ciągu miesiąca od chwili otrzymania zapytania. Brak odpowiedzi w tym terminie uważa się za niepodniesienie zastrzeżeń.

O ile wojewoda sprzeciwia się przyjęciu kandydata, winien to umotywować.

Tryb postępowania przewidziany w poprzednich ustępach ma analogiczne zastosowanie, o ile chodzi o sprawę nadania charakteru funkcjonarjusza stałego osobie niepodlegającej przepisom o państwowej służbie cywilnej.

§ 25. Władza wyznaczająca funkcjonarjusza na stanowisko kierownicze lub samoistne zgłasza celem uzyskania opinji wojewody (art. 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) dane o kandydacie na piśmie (wzór zał. Nr. 4).

Stanowiska samoistne i kierownicze podaje zał. Nr. 5.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwym ministrem może w miarę potrzeby uzupełniać powyższy wykaz.

W wypadkach, gdy stanowisko kierownicze obejmuje działalność rozciągającą się na obszar wchodzący w skład dwóch lub więcej województw, właściwym dla wyrażenia opinji jest wojewoda tego województwa, na którego obszarze znajduje się siedziba urzędu, który ma być obsadzony.

Wojewoda obowiązany jest udzielić opinji w ciągu 14-tu dni.

Brak opinji w powyższym terminie uważa się za niepodniesienie zastrzeżeń.

O ile wojewoda sprzeciwia się wyznaczeniu funkcjonarjusza na dane stanowisko, decyduje właściwy minister; władza lokalna, która zamierza mimo negatywnej opinji wojewody, przedłożyć wniosek o wyznaczenie danego funkcjonarjusza do decyzji właściwej władzy naczelnej (ministra) obowiązana jest powiadomić o tem równocześnie wojewodę.

Jeżeli ze względu na potrzebę utrzymania ciągłości w urzędowaniu poszczególnej władzy (urzędu, instytucji), okaże się konieczność natychmiastowego powierzenia funkcyj kierowniczych względnie samoistnych — wyznaczenie do tych funkcyj może być dokonane tymczasowo przez właściwą władzę bez uprzedniego zasięgnięcia opinji wojewody, jednak pod warunkiem równoczesnego zawiadomienia go o wydanem zarządzeniu.

Dalsze postępowanie normują ustępy 5, 6 i 7 niniejszego paragrafu.

§ 26. Wojewoda występuje z wnioskiem o usunięcie lub przeniesienie funkcjonarjusza (art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) do tej władzy państwowej bezpośrednio podlegającej władzy centralnej, której dany funkcjonarjusz podlega; wniosek taki powinien być przesłany na piśmie wraz z umotywowaniem.

Władza, do której wojewoda skierował wniosek, obowiązana jest rozpatrzeć go bezzwłocznie i najdalej w ciągu trzydziestu dni powiadomić wojewodę, czy opinję jego podziela, czy też nie podziela opinji wojewody i sprawę przedkłada do decyzji właściwego ministra.

§ 27. Uprawnienia wojewody wynikające z §§ 24 — 26 nie odnoszą się do administracji wojskowej oraz do sędziów i wszystkich funkcjonarjuszów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, jako też do administracji oświecenia publicznego.

§ 28. Władza, zamierzająca wystąpić z wnioskiem o odznaczenie obywatela polskiego orderem, krzyżem lub medalem, obowiązana jest zasięgnąć uprzednio opinji właściwego wojewody tak co do istotnych zasług kandydata, nieskazitelności jego charakteru, jak również co do rodzaju i stopnia odznaczenia.

W tym celu wniosek o odznaczenie, sporządzony w formie przepisanej dla przedstawiania tego rodzaju wniosków, zanim zostanie skierowany do władzy powołanej do wydania decyzji, przesyła się wo-

jewodzie z dołączeniem danych o kandydacie, analogicznych do określonych w załączniku Nr. 3—jeżeli odznaczonym ma być obywatel nie pozostający w stosunku służbowym do Państwa, względnie w załączniku Nr. 4 — jeżeli kandydat do odznaczenia jest funkcjonarjuszem państwowym.

Wojewoda opinję swoją wpisuje do właściwej rubryki formularza wniosku, lub też wyraża opinję w specjalnem piśmie, które powinno być załączone do wniosku przy przedstawianiu go władzy powołanej do wydania decyzji.

Wojewoda obowiązany jest udzielić opinji w przeciągu miesiąca od chwili otrzymania wniosku.

Opinja wojewody nie jest wymagana przy odznaczeniach funkcjonarjuszów władz centralnych, przy odznaczeniach za zasługi wojskowe oraz przy przyznawaniu odznak o charakterze pamiątkowym.

W wypadkach, w których chodzi o odznaczenie osób wojskowych za zasługi wyłącznie cywilne, opinja wojewody dotyczy tylko skwalifikowania istotnych zasług kandydata.

§ 29. Niezależnie od postanowień wynikających z §§ 24 — 28 wojewoda jest uprawniony komunikować naczelnikom wszelkich władz, urzędów i zakładów państwowych podległych bezpośrednio władzom centralnym, a o ile chodzi o osoby tych naczelników — właściwym ministrom, swoje spostrzeżenia dotyczące wszystkich funkcjonarjuszów państwowych na obszarze województwa ze stanowiska interesów bezpieczeństwa Państwa oraz porządku i spokoju publicznego.

§ 30. Przepisy §§ 24 — 28 odnoszą się do Komisarza Rządu m. st. Warszawy z tem, że odnośne uprawnienia nie służą mu odnośnie do państwowych władz i urzędów centralnych oraz ich funkcjonarjuszów.

Uprawnienia wojewodów, o których mowa w § 29 nie mogą być przekazywane starostom.

Rozdział IV.

Uzgadnianie działalności administracji cywilnej z potrzebami obrony Państwa.

§ 31. Wojewoda jest powołany do czuwania nad należytem uwzględnieniem interesów obrony Państwa przez wszystkie działy administracji całego województwa i jest wobec tych interesów reprezentantem wszystkich cywilnych władz państwowych i samorządowych, działających na obszarze województwa.

W związku z tem wojewoda jest uprawniony:

a) występować wobec każdej właściwej władzy (ustęp 1) z inicjatywą wydania przez nią zarządzenia, któreby było potrzebne ze względu na interesy obrony Państwa;

b) żądać od wszystkich władz przedkładania mu projektów zarządzeń, które mają istotne znaczenie dla interesów obrony Państwa;

c) żądać od naczelników wszystkich władz, urzędów i zakładów wyjaśnień dotyczących spraw związanych z interesami obrony Państwa;

d) wglądać w szczegóły organizacji władz i urzędów państwowych i występować do właściwej władzy z inicjatywą dokonania zmian organizacji, jakich wymagają interesy obrony Państwa.

Uprawnienia wojewody, o których mowa w punktach b), c) i d), nie dotyczą władz i spraw, wymienionych w art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

W wypadku korzystania przez wojewodę z uprawnień przyznanych mu niniejszym paragrafem, mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10 — 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 32. W sprawach, o których mowa w § 31 wojewoda jest uprawniony zwracać się do wszelkich władz wojskowych nie wyłączając centralnych.

Władze wojskowe są obowiązane komunikować się z wojewodą w sprawach ogólnego znaczenia dotyczących współdziałania administracji cywilnej i czynników społecznych w sprawach obrony Państwa, przysposobienia wojskowego i opieki nad żołnierzem, w których wojewoda wystąpił z inicjatywą.

§ 33. Wojewoda uzgadnia działalność czynników społecznych w akcji przygotowania obrony Państwa, przysposobienia wojskowego oraz opieki nad żołnierzem z działalnością administracji państwowej i samorządowej w tym zakresie. Kierownicy wszystkich cywilnych władz, urzędów i instytucyj państwowych, działających na obszarze województwa, obowiązani są powiadamiać wojewodę o wszystkich poczynaniach tych władz i urzędów, zmierzających do inicjowania i organizowania czynnika społecznego w stosunku do tych zagadnień.

Wojewoda może wglądać w działalność wszystkich cywilnych władz, urzędów i instytucyj odnoszącą się do tych zagadnień; naczelnicy tych władz, urzędów i instytucyj obowiązani są umożliwić wojewodzie wykonanie tego uprawnienia w takim zakresie, w jakim wojewoda uzna to za potrzebne.

§ 34. Udzielanie pomocy materjalnej ze strony władz państwowych czynnikom społecznym prowadzącym akcję przygotowania obrony Państwa lub opieki nad żołnierzem, nie może nastąpić bez zasięgnięcia opinji wojewody.

Wojewodzie przysługuje prawo kontroli działalności instytucyj społecznych korzystających z takiego poparcia i prawo zgłaszania w tym względzie wniosków do właściwych czynników.

Postanowienie to nie odnosi się do akcji władz państwowych prowadzących wychowanie fizyczne lub przysposobienie wojskowe.

§ 35. Celem zapewnienia należytego uwzględnienia przez dowództwa i zarządy wojskowe interesów gospodarczych województwa i jego mieszkańców, wojewoda jest uprawniony:

a) zasięgać w miarę potrzeby u władz wojskowych informacyj co do potrzeb gospodarczych formacyj wojskowych, załogujących na obszarze województwa;

b) udzielać władzom wojskowym informacyj odnośnie do konjunktury i źródeł zaspokojenia po-

trzeb na terenie zainteresowanego województwa ze szczególnem uwzględnieniem producentów względnie organizacyj społecznych i spółdzielczych.

W wypadku, w którym w związku z działalnością formacyj wojskowych, zachodzi potrzeba uzgodnienia wzajemnych interesów wojska i administracji względnie ludności cywilnej — wojewoda może wystąpić w inicjatywą sposobu załatwienia tych spraw.

§ 36. Postanowienia art. 31 — 35 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Wojewodowie za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych mogą wszystkie lub niektóre uprawnienia przewidziane w art. 31 — 35 przekazywać poszczególnym starostom wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych określają bliżej sposób stosowania tych przepisów przez starostów i starostów grodzkich oraz odpowiednie organa wojskowe.

Przepisy końcowe.

§ 37. Jako władze lokalne w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważać należy władze podległe bezpośrednio i pośrednio władzom centralnym.

§ 38. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące starostów odnoszą się również do starosty morskiego oraz do Komisarza Rządu w Gdyni.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426).

Osobne rozporządzenie ustali w jakim zakresie postanowienia art. 10 — 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) mają mieć zastosowanie do prezydentów miast wymienionych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426).

§ 39. Uprawnienia wynikające z postanowień rozdziałów II, III i IV niniejszego rozporządzenia służą Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy odnośnie administracji reform rolnych tylko w sprawach dotyczących objektów położonych w granicach m. st. Warszawy.

W odniesieniu do władz górniczych za zarządzenie ogólne w rozumieniu § 10 niniejszego rozporządzenia poczytuje się tylko takie zarządzenia tych władz, któremi nałożono obowiązki na władze administracji ogólnej lub policję państwową.

W wypadkach przewidzianych w §§ 14 i 15 niniejszego rozporządzenia władze górnicze są obowiązane do udzielania dokumentów i dowodów do przejrzenia jedynie w urzędzie.

Przepis § 33 ust. 2 niniejszego rozporządzenia nie odnosi się do przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Ilekroć rozporządzenie niniejsze mówi o dowódcach okręgów korpusów należy na terenie województwa pomorskiego rozumieć również dowódcę floty.

§ 40. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, wykonanie zaś § 4 ustępu 3 Prezesowi Rady Ministrów.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami będzie uprawniony zmieniać i uzupełniać załączniki Nr. 1 do 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Załącznik **Nr. 1** do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (poz. 546).

Lista naczelników władz i urzędów uczestniczących w wojewódzkich zebraniach perjodycznych.

W dziale:

Komunikacji

1) Dyrektor Kolei Państwowych

Poczt i Telegrafów

2) Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów

Pracy i Opieki Społecznej

3) Dyrektor okręgowego urzędu ubezpieczeń
4) Okręgowy inspektor pracy

Przemysłu i Handlu

5) Dyrektor wyższego urzędu górniczego
6) Dyrektor urzędu morskiego w Gdyni
7) Naczelnik urzędu probierczego
8) Naczelnik okręgu legalizacji narzędzi mierniczych

Reform Rolnych

9) Prezes okręgowego urzędu ziemskiego

Robót Publicznych

10) Dyrektor dróg wodnych

Rolnictwa

11) Dyrektor lasów państwowych

Sprawiedliwości

12) Prezes sądu apelacyjnego pod warunkiem uzyskania zezwolenia Ministra Sprawiedliwości
13) Prokurator sądu apelacyjnego

Spraw Wewnętrznych

14) Prezes wojewódzkiego sądu administracyjnego w województwach poznańskiem i pomorskiem

Skarbowym

15) Prezes izby skarbowej
16) Prezes dyrekcji ceł
17) Okręgowy inspektor straży granicznej

Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

18) Kurator Okręgu Szkolnego

Spraw Wojskowych

19) Dowódcy okręgów Korpusu pod warunkiem uzyskania zezwolenia Ministra Spraw Wojskowych.

Załącznik Nr. 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (poz. 546).

Lista naczelników władz i urzędów uczestniczących w powiatowych zebraniach perjodycznych.

W dziale:

Komunikacji

1) Naczelnicy Oddziałów Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych lub ci kierownicy urzędów kolejowych, których do udziału w zebraniach perjodycznych odbywanych w danym powiecie wyznaczy Dyrektor Kolei Państwowych

Poczt i Telegrafów

2) Naczelnicy urzędów pocztowo - telegraficznych, których do udziału w zebraniach perjodycznych odbywających się w danym powiecie, wyznaczy prezes dyrekcji poczt i telegrafów.

Pracy i Opieki Społecznej

3) Obwodowy inspektor pracy

Przemysłu i Handlu

4) Naczelnik okręgowego urzędu górniczego
5) Naczelnik morskiego urzędu rybackiego w Gdyni
6) Kapitan portu
7) Kierownik miejscowego urzędu miar

Reform Rolnych

8) Kierownik powiatowego urzędu ziemskiego

Robót Publicznych

9) Kierownik Zarządu dróg wodnych

Rolnictwa

10) Nadleśniczy

Sprawiedliwości

11) Prezes sądu okręgowego pod warunkiem uzyskania zezwolenia Ministra Sprawiedliwości
12) Prokurator sądu okręgowego
13) Naczelnik więzienia
14) Dyrektor zakładu wychowawczo-poprawczego

Skarbowym

15) Kierownik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych
16) Kierownik urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych
17) Kierownik urzędu opłat stemplowych
18) Naczelnik kasy skarbowej
19) Kierownik urzędu celnego
20) Kierownik urzędu katastralnego w województwie lwowskiem, krakowskiem, pomorskiem, poznańskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem

Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

21) Inspektor szkolny

Spraw Wojskowych

22) Komendanci P. K. U. i garnizonów pod warunkiem uzyskania zezwolenia dowódcy okręgu korpusu.

Załącznik Nr. 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (poz. 546)

Wzór pisma do wojewody z zapytaniem o opinję o kandydacie.

Do

Pana Wojewody

w . . . .

Zawiadamiam Pana Wojewodę, iż zamierzam przyjąć na służbę państwową (nadać charakter funkcjonarjusza stałego) w . . . . . .
(nazwa urzędu lub instytucji w której
. . . .
kandydat ma być zatrudniony po przyjęciu do służby)
p. . . . .
(imię i nazwisko kandydata)
(zamieszkałego w (adres) . . . . .
w charakterze . . . .

W związku z tem powołując się na art. 15 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 546) proszę Pana Wojewodę o wyrażenie opinji o powyższym kandydacie.

. . . .
(podpis naczelnika władzy od której zależy przyjęcie funkcjonarjusza na służbę)

Dane o kandydacie

. . . .
(imię i nazwisko)
. . . .
(dokładny adres)
data i miejsce urodzenia . . . . .
imiona rodziców i nazwisko rodowe matki . .
. . . .

obywatelstwo . . . .
narodowość . . . .
wyznanie . . . .
stan rodzinny . . . .
imię i nazwisko rodowe żony . . . . .
wyciąg z życiorysu podający: a) miejsca pobytu, w których kandydat spędził więcej niż 6 miesięcy, b) nazwy szkół, które kandydat ukończył, c) służbę w wojsku polskiem względnie polskich formacjach ochotniczych, d) miejsce poprzedniej służby (publicznej lub prywatnej) kandydata, wraz z adresami pracodawców.

Załącznik Nr. 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (poz. 546).

Wypełnić dla każdego kandydata osobno.

Wzór pisma do wojewody o opinję w sprawie wyznaczenia na stanowisko samoistne lub kierownicze.

Do

Pana Wojewody

w . . . .

Zawiadamiam Pana Wojewodę, że zamierzam mianować na stanowisko (poruczyć obowiązki) . . . .
(nazwa stanowiska, które ma być obsadzone).
p. . . . . zajmującego obecnie stanowisko . . . . . .
(nazwa i siedziba urzędu, w którym pełni służbę).

W związku z tem powołując się na art. 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i na § 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 546) proszę Pana Wojewodę o wyrażenie opinji.

. . . .
(podpis naczelnika władzy, do której należy wyznaczenie na dane stanowisko kierownicze lub samoistne).

Dane o kandydacie na stanowisko samoistne (kierownicze)

. . . .
(imię, nazwisko i charakter służbowy)
. . . .
(obecne miejsce służby względnie adres)
data i miejsce przyjęcia do służby państwowej . .
. . . .
. . . .
wyciąg ze stanu służby, podający miejsca służby, w których kandydat pracował dłużej jak 6 miesięcy

Załącznik Nr. 5 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (poz. 546).

Wykaz stanowisk samoistnych i kierowniczych
(do § 25).

Dział:

Komunikacji

1) Naczelnik Wydziału Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych i jego zastępca
2) Kontroler wydziałowy służby wykonawczej
3) Naczelnik Oddziału Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych i jego zastępca
4) Naczelnik warsztatów kol. i jego zastępca
5) Naczelnik parowozowni i jego zastępca
6) Zawiadowca stacji.

Poczt i Telegrafów

7) Naczelnik Zarządu Technicznego Telegrafów i Telefonów
8) Naczelnik urzędu pocztowego, telegraficznego lub pocztowo - telegraficznego
9) Kierownik agencji pocztowej, telegraficznej lub pocztowo - telegraficznej

Pracy i Opieki Społecznej

10) Obwodowy inspektor pracy
11) Kierownik ekspozytury lub etapu urzędu emigracyjnego

Przemysłu i Handlu

12) Naczelnik okręgowego urzędu górniczego
13) Kierownik miejscowego urzędu miar
14) Kapitan portu

Reform Rolnych

15) Kierownik powiatowego urzędu ziemskiego

Robót Publicznych

16) Kierownik zarządu dróg wodnych

Rolnictwa

17) Nadleśniczy
18) Kierownik państwowego zakładu chowu koni

Skarbowy

19) Naczelnik Wydziału w izbie skarbowej względnie dyrekcji ceł
20) Kierownik Oddziału w izbie skarbowej względnie dyrekcji ceł
21) Kierownik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych
22) Kierownik urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych
23) Kierownik urzędu opłat stemplowych
24) Naczelnik kasy skarbowej
25) Kierownik urzędu celnego
26) Kierownik urzędu katastralnego w województwie lwowskiem, krakowskiem, pomorskiem, poznańskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem.

Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

27) Kierownik archiwum państwowego.

SPRAWY FINANSOWE.

179.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 listopada 1931 r. Nr. F. R. I/5/11 w przedmiocie wydania Przepisów dla Kas Stacyjnych Polskich Kolei Państwowych.

Niniejszem zatwierdzam Przepisy dla Kas Stacyjnych Polskich Kolei Państwowych, które ukazują się równocześnie w osobnem wydaniu.

Przepisy powyższe wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

180.

Nr F. D. III. 20/6 z dnia 20 listopada w sprawie uzupełnienia przepisów o przejazdach wojskowych.

Tymczasowe przepisy wykonawcze o przejazdach i przewozach wojskowych ogłoszone w Dz. Urz. M. K. Nr. 11 z 1931 r. należy uzupełnić w dziale B rozdział I punkt 3 skreślając w końcu ustępu trzeciego kropkę i zamieszczając następujące postanowienie:

„jak również w wypadkach okazywania przez wojsko oddzielnego wykazu osób, przenoszonych do innej miejscowości, a odprawianych za jednym rozkazem wyjazdu, na tym wykazie".

SPRAWY RUCHOWE.

181.

Nr. R. O. V/136/1/31 z dnia 19 listopada 1931 r. w sprawie uzupełnienia § 17 „Przepisów Nr. R. 3".

Uzupełniając końcowy ustęp § 17 „Przepisów Nr. R. 3" Ministerstwo Komunikacji zaznacza, że skład komisji wyznaczanej przez Dyrektora Kolei Państwowych, która powinna wyjechać na miejsce poważniejszego wypadku, powinien być zależny od skutków, jakie pociągnął za sobą wypadek t. j. przerwa w ruchu, przypuszczalne straty i ilość ofiar, przyczem każdorazowo należy brać również pod rozwagę okoliczności towarzyszące wypadkowi i miejscowe warunki danej linji.

Jako zasadę należy przyjąć co następuje:

1) Na miejsce wypadków wykolejeń lub zderzeń się pociągów osobowych lub towarowych, które pociągnęły za sobą przerwę w ruchu, powinni wyjechać Naczelnicy Oddziałów Ruchu, Drogowego i Mechanicznego.

2) Jeżeli wykolejenie, zderzenie lub starcie się pociągów osobowych albo towarowych spowodować może dłuższą przerwę w ruchu lub pociągnęło za sobą większą ilość ofiar — powinna wyjechać na miejsce wypadku Komisja Dyrekcyjna złożona z Naczelników Wydziałów Ruchu, Drogowego i Mechanicznego pod przewodnictwem Dyrektora lub Wice-Dyrektora Kolei Państwowych.

182.

Nr. R. Tb XVI/230/1 z dnia 19 listopada 1931 r. w sprawie zmian w umowie R. I. C.

W umowie R. I. C., obowiązującej od dnia 15 maja 1928 r., wysłanej do Dyrekcji Okręgowej K. P. przy piśmie Ministerstwa Komunikacji Nr. IV/6440/14 z dnia 30-IV-28 r. należy wprowadzić następujące zmiany:

a) na stronie 9-ej polskiego tekstu umowy w punkcie 6 paragrafu 22-go w grupach VI, VII, VIII i X wzamian „Reichsbanh-Zentralamt" należy wpisać: „Reichsbahn- Zentralämter",

b) na stronie 62-ej w załączniku I. do umowy R. I. C. w pozycji „Niemcy" w rubryce 2-ej wzamian słów: „Reichsbahn-Zentralamt" wpisać: „Reichsbahn-Zentralämter".

SPRAWY DROGOWE.

183.

Nr. UO IV-117/3 z dnia 17 listopada 1931 r w sprawie typu graniczników.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 11/IX-31 r. Nr. V/15899/31 (Dz. U. M. K. Nr. 19, poz. 148), Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że na granicznikach, wyznaczających granice wywłaszczenia kolejowego według zatwierdzonego wzoru należy umieścić oznaczniki literowe „P. K. P.".

SPRAWY MECHANICZNE.

184.

Nr. MW. III/53/12 z dnia 18 listopada 1931 r. w sprawie przechowywania podłóg wagonów Sngm.

Zarządzenie Nr VI/2/1752/30 z dnia 14.II-30 w sprawie przechowywania podłóg wagonów Sngm— Ministerstwo Komunikacji odwołuje a wzamian powyższego zarządza:

W wagonach serji Sngm niżej wskazanej numeracji i przydziału do warsztatów macierzystych

Ilość	Serja	Nr. wagonów od — do	Przydział do warsztatów macierzyst.	D. O. K. P.
25	Sngm	od 711501 do 711525	Pruszków	Warszawa
45	"	" 711526 " 711570	Radom	Radom
100	"	" 711571 " 711670	Poznań	Poznań
15	"	" 711671 " 711685	Tarnów	Kraków
40	"	" 711736 " 711775	Przemyśl	Lwów

w okresie od grudnia do maja kiedy ładowanie ptactwa (gęsi, kur i t. p.) niema miejsca, dodatkowe podłogi zmieniające gęsiarki na świniarki należy usunąć, a deski po uprzedniem ocechowaniu i ponumerowaniu zdeponować w warsztatach, do których wagony są przydzielone pod względem naprawczym. Wobec powyższego wskazane wagony w początku maja i grudnia dla założenia lub wyjęcia dodatkowych podłóg, powinny być stanowczo kierowane tylko do warsztatów macierzystych, w których mają być przystosowane do przewozu świń lub ptactwa (w grudniu do przewozu świń, a w maju do przewozu ptactwa).

Rewizja okresowa wagonów powinna być dokonana wtedy, kiedy wagony nadejdą do warsztatów macierzystych dla zdjęcia lub wstawienia podłóg.

Dla orjentacji z obydwóch stron wagonów należy umocować wkrętkami na dolnych drzwiczkach przesuwnych do środkowej deski między klapami odchylnemi, tablice o wymiarach: długość 170 m/m i szerokość 110 m/m, grubości 1½ m/m, na których białemi literami na czarnem tle powinien być umieszczony napis na jednej stronie „Do przewozu ptactwa. Terminowy zwrot w początku grudnia do warsztatów macierzystych", — a na drugiej „Do przewozu nierogacizny. Terminowy zwrot w początku maja do warsztatów macierzystych".

Tablice oraz wielkość liter według wzoru Nr. 41 na załączniku Nr. 29 do Przepisów M 37 „o znakowaniu i numerowaniu wagonów".

Warsztat, który w grudniu lub maju dokonywa właściwego przystosowania wagonów odwraca tablice na odpowiednią stronę.

Znajdujące się na niektórych wagonach napisy stacyj macierzystych należy usunąć.

SPRAWY ZASOBOWE.

185.

Nr. MZ. III-61/7 z dnia 12 listopada 1931 r. w sprawie stosowania na P. K. P. warunków technicznych dostawy farb.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości i stosowania „Warunki techniczne dostawy zwyczajnych farb, emalji i lakierów, używanych do malowania części taboru i innych urządzeń mechanicznych na P. K. P.", które ukazały się w osobnem wydaniu.

P. K. P. Ser. Z. Nr. 229.

186.

Nr. MZ. III-66/2 z dnia 23 listopada 1931 r. w sprawie stosowania na P. K. P. warunków technicznych dostawy i norm szczotek do wszelkich robót.

Ministerstwo Komunikacji podaje do wiadomości i stosowania „Warunki techniczne dostawy i normy szczotek do wszelkich robót na P. K. P.", które ukazały się w osobnem wydaniu.

P. K. P. Ser. Z. Nr. 243.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 57921. 9.XII.31. 8.500.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1931 wynosi zł. 8.— półroczna zł. 4. kwartalna zł. 2.— Pojedyńczy numer — groszy 50.